1962

ମାର୍ଚ୍ଚ 26

ବେକାରୁ ସିଂ

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା- ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର - *ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଭୂକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବା - ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ* ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର *ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ - ବନ୍ଧପତ୍ର ବାଜ୍ୟାପ୍ତିକରଣ - ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1898 (1898 ର ଅଧିନିୟମ V), ଧାରା 499, 500, 502, ଅନୁସୂଚୀ V. ଫର୍ମ ନଂ. XLII* **।**

ଜଣେ Rଙ୍କୁ ବେଲ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ 3ଜଣ ଜାମିନଦାର ଦେଇଥିଲେ । ଜୁଲାଇ 7 ରେ, ଜଣେ ଜାମିନଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ S, ତାଙ୍କର ବନ୍ଧନାମା ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଜୁଲାଇ 9 ରେ, R ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ S ବଦଳରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଶପଥପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବନ୍ଧପତ୍ର ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ବନ୍ଧନାମାକୁ ତହସିଲକୁ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ଅଗଷ୍ଟ 20 ରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ R ନିରୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ବେଆଇନ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ S ତାଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ Rଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ କୌଣସି ୱାରେଣ୍ଟ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା, କାରଣ Sଙ୍କ ବଣ୍ଡ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ R ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଫର୍ମରେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧପତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ତାହାର ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ନଥିଲେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର

1962
ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ଧାରା 502 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାର ନିରନ୍ତରତା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା; ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରତିଭୂ ବଦଳରେ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ନଥିଲା । 'R' ଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ ପରୱାନା ଜାରି କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା, କାରଣ ସେ ଜୁଲାଇ 7 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ S ତାଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଜୁଲାଇ 9 ତାରିଖରେ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ R କୁ ଜାମିନରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ପାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ କୌଣସି ଭୁଲ କରିନଥିଲେ । S ର ବନ୍ଧପତ୍ର ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା ଏହାର ସ୍ଥାନ ନେଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବନ୍ଧପତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଜୁଲାଇ 9 ରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂହିତାର ଧାରା 499 (3) ଅନୁସାରେ ଶପଥପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଦେୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାବଦରେ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଯେ ବନ୍ଧନାମାକୁ ଅଗଷ୍ଟ 20 ରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଭୂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମାର ବିପରୀତରେ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 171/1959 ।

ଫୌଜଦାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 1080/1959 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଗଷ୍ଟ 3,1959ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଓ. ପି. ରାଣା ଏବଂ ଏ. ଜି. ରତନପର୍ଖି* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଜି. ସି. ମାଥୁର ଏବଂ ସି. ପି. ଲାଲ* ।

1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 26 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରଘୁବର ଦୟାଳ

1962

ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରଘୁବର ଦୟାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ପିକୌରା ସମବାୟ ସମିତିର ପାଣ୍ଠି ସମ୍ପର୍କରେ ଅପରାଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଭଙ୍ଗ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଜୁନ୍ 9, 1958 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ତିନୋଟି ପ୍ରତିଭୂ, ପ୍ରତ୍ୟେକ 40,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ 20,000 ଟଙ୍କା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଜଣେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ I ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ତାରିଖରୁ ତିନି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା I ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା :

> "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ଦାଖଲ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଯଦି ସେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଗିରଫ କରାଯିବା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକ ରଖାଯାଇପାରିବ I"

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ରାମ ନାରାୟଣ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମସାତ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମସାତ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାଧିକ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧପତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନୂତନ ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନ ହୋଇପାରେ I

ଜୁନ୍ 26,1958 ରେ ରାମ ନାରାୟଣ 1,00,000ଟଙ୍କାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ I କାଶୀ ଯଥାକ୍ରମେ 40,000ଟଙ୍କା, ସଫିର ହୁସେନ 40,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ସୋନା 20,000ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରତିଭୂ ଥିଲେ I ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ସେ ସେତେବେଳେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଜୁଲାଇ 12, 1958 ରେ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ I

1962
ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ଜୁଲାଇ 9, 1958ରେ, ସଫିର ହୁସେନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ 40, 000 ଟଙ୍କା ଏବଂ 80, 000 ଟଙ୍କା ଠକେଇ ସହ ଜଡିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ରକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ରାମ ନାରାୟଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଜୁଲାଇ 9,1958 ରେ, ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବଦଳରେ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ବେକାରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ 40, 000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ପ୍ରତିଭୂ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦ ହୁସେନ, ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ଯେ ବେକାରୁ ସିଂହଙ୍କ ପାଖରେ 40, 000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ପ୍ରତିଭୂ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ତହସିଲରୁ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତହସିଲରୁ ରିପୋର୍ଟ ପାଇବା ପରେ, ଅଗଷ୍ଟ 20,1958 ରେ ବନ୍ଧନାମା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ତହସିଲ ରିପୋର୍ଟରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ରରେ ଘରର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ 60, 000ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ 16, 075 ଟଙ୍କା ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାରେ ପୋଲିସ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ଅଗଷ୍ଟ 20,1958ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ସମନ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର,1958 ପାଇଁ ଜାରି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସମନ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ରାମ ନାରାୟଣ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1958, 9 ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଏବଂ 23 ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ 24 ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧାରା 87 ଏବଂ Cr.P.C 88 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂଙ୍କୁ କୋର୍ଟରେ ହାଜର କରିବା ପାଇଁ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଅକ୍ଟୋବର 29ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନାମା ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କାହିଁକି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ

ନୋଟିସ ଜାରି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।ବେକାରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ବାଜ୍ୟାପ୍ତିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ୍ 20,1959ରେ, ଆପତ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ 40, 000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ସଂଲଗ୍ନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବେକାରୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାଙ୍କର ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ବିଜ୍ଞ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ପ୍ରଥମେ ଧାରା 502 ର ଉପ-ଧାରା (2) ଏବଂ (3) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ନକରି ବେକାରୁ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଧାରା 502 ଦର୍ଶାଏ : -

> "(1) ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ଆଭାସ ପାଇଁ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଭୂ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ବନ୍ଧନାମାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ।
>
> (୨) ଏପରି ଆବେଦନ କରାଯିବା ପରେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ତାଙ୍କର ଗିରଫ ପରୱାନା ଜାରି କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ଯେ ଏପରି ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯିବ ।
>
> (୩) ପରୱାନା ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଉପରେ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ଉପରେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ପରିମାଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବନ୍ଧପତ୍ରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତିଭୂ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହେପାଜତରେ ରଖିପାରିବେ ।

ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସଫିର ହୁସେନ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବା ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ ଏକ ପରୱାନା ଜାରି କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା ଏବଂ

1962
ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ଯେତେବେଳେ ରାମ ନାରାୟଣ ସେହି ପରୱାନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ହିଁ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଡାକି ପାରିଥାନ୍ତେ I ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଏପରି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ 9 ଜୁଲାଇ, 1958ରେ ବେକାରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ I ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ନୁହେଁ I ଧାରା 502 ର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ରର ନିରନ୍ତରତା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯାହା ଆଧାରରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ I ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଭୂ ବଦଳରେ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ I ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ଉପରେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ ପରୱାନା ଜାରି କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା I ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ଯେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ 7ଜୁଲାଇ, 1958 ରେ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା I ସେହି ଦିନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ରାମ ନାରାୟଣ ହୁଏତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ ଯେ ସେ 9 ଜୁଲାଇରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରିବେ I ଯାହାହେଉ, ସେହି ଦିନ ଅର୍ଥାତ ଜୁଲାଇ 9 ଦିନ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା I ବେକାରୁ ପ୍ରତିଭୂ ଥିଲେ I ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ବଦଳରେ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା I ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଗ୍ରହଣ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ଭୁଲ କରିନଥିଲେ I ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ପାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା I ବକାରୁ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ I 40, 000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଜାମିନଦାର ହେବାର କ୍ଷମତା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ବନ୍ଧପତ୍ର ବାତିଲ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବେକାରୁଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା ଏହାର ସ୍ଥାନ ନେଇଥିଲା I ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁନାହୁଁ ଯେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ବଦଳରେ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ କୌଣସି ଅକ୍ଷମତା ଥିଲା I

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଅଗଷ୍ଟ 20, 1958 ରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । Cr. P. Cରେ ଧାରା 499 ର ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରତିଭୂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଧାରା 499 ର ଉପ-ଧାରା (3) ହେଉଛି:

" (3) ପ୍ରତିଭୂ ଯଥେଷ୍ଟ କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦି ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଜାମିନଦାରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତା ସମ୍ପର୍କିତ ତଥ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟପାଠ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲେ ଏପରି ଅତିରିକ୍ତ ତଦନ୍ତ କରିପାରିବେ ।

"ଯେତେବେଳେ ବେକାରୁ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଦାଖଲ କଲେ, ସେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଘରଟି 40,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଥିଲା- ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦ ହୁସେନ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ଯେ ବେକାରୁ 40,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଆହୁରି ତଦନ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ସେ ତହସିଲରୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆମର ମତରେ ବେକାରୁଙ୍କ ବନ୍ଧନାମା ତହସିଲ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ଜୁଲାଇ 9 ରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।"

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଜାମିନରେ ଜାରି ରହିବାକୁ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମା ଦାଖଲ ହେବା ପରେ ଧାରା 500, Cr. P. C. ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଉପ-ଧାରା (1) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଏହା ବିଚାର କରେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବନ୍ଧନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ଯାହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଧାରା 501, Cr. P. C. ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗିରଫ ପରୱାନା ଜାରି କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯଦି ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଭୁଲ, ଠକେଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତିଭୂ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିମ୍ବା ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ

1962
ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ପରେ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ 20, 1958 ରେ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନାମାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଗ୍ରହଣ 9 ଜୁଲାଇ 1958 ଠାରୁ ସେହି ବନ୍ଧପତ୍ର ଉପରେ ବେକାରୁଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱକୁ କୌଣସି ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ, 1958 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 20 ତାରିଖ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖରେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ସେ ସେହି ବନ୍ଧନାମା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଥିଲେ ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ନିରୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବା ବିଷୟରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଜାଣିବା ପରେ 20 ଅଗଷ୍ଟ 1958 ରେ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆରୋପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଯେ ୱେକାରୁ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧକ ନଥିଲା ଏବଂ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧକ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ବେକାରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା ନନ୍ଦ ବନାମ ସମ୍ରାଟ (1) ଭାବରେ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଏବଂ ସମାନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ । ବ୍ରହ୍ମା ନନ୍ଦଙ୍କ ମାମଲାରେ ([1]) ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଜେ କୌଣସି ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ରାମ ନାରାୟଣ ଜୁନ୍ 26, 1958 ରେ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ । ଜାମିନଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, କାସବି, ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ବନ୍ଧକର ବଦଳରେ ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ । ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ନହେବା ମାମଲାରେ ରାମ ନାରାୟଣ ପୂର୍ବରୁ 1,00,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିଜକୁ ବନ୍ଧକ କରିଥିଲେ । ଯଦି ରାମ ନାରାୟଣ ହାଜର ନ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିଭୂମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ନିଜକୁ ବନ୍ଧକ କରିବେ । ତେଣୁ ବେକାରୁଙ୍କ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ କାଶୀଙ୍କ ବନ୍ଧକ ପରି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଅଟେ, ଯାହା ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ବନ୍ଧକର ପୁନରାୟରେ

([1]) A.I.R. 1999 All.682.

1962
ବେକାରୁ ସିଂ
ବନାମ
ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ରଘୁବର ଦୟାଲ

ଅଛି । ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାମିନଦାରମାନେ ଫର୍ମର ପଛପଟେ ମୁଦ୍ରିତ ବନ୍ଧକ କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ସର୍ତ୍ତରେ ଅନେକ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜାମିନଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧନ ନିଜସ୍ୱ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । କେବଳ ବାସ୍ତବ ଏହିକି ଯେ ଫର୍ମ ନଂ XLII, ଅନୁସୂଚୀ V. ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାରେ ଦୁଇଟି ବନ୍ଧକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ କରେ, ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଜାମିନଦାର ଦ୍ୱାରା, ଏକତ୍ର ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ବନ୍ଧକ ସମାନ କାଗଜରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ଉଚିତ ।

ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ରାମ ନାରାୟଣ 26 ଜୁନ୍ 1958 ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ବନ୍ଧକର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ବେକାରୁଙ୍କ ବନ୍ଧକକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବେକାରୁ ସଫିର ହୁସେନଙ୍କ ଜାମିନଦାର ବନ୍ଧକ ବଦଳରେ ନୂତନ ଜାମିନଦାର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ନୂତନ ପ୍ରତିଭୂ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରାମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବନ୍ଧକ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜବତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।